

Ερμηνεία της ευχής του αγίου Εφραίμ του Σύρου «Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου» Μέρος 6ο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Αγρόκτημα Κήπος με ηλιοτρόπια , c.1905/06
-Gustav Klimt (1862-1918)-Πηγή: topofart.com

Τα «εμά πταίσματα» και η κατάκριση του αδελφού

Και συνεχίζει η προσευχή: «Ναι, Κύριε, δώρησαί μοι του οράν τα εμά πταίσματα και μη κατακρίνεις τον αδελφόν μου». Δωσ μου τη μεγάλη ευλογία αντί να ασχολούμαι με τα υποθετικά ελαττώματα και τις αδυναμίες του αδελφού μου, να κοιτάξω τα πραγματικά δικά μου πταίσματα. Λέει πάλι ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος, που σήμερα είναι η μέρα του, ότι ακόμα κι αν ζούσες εκατό χρόνια και κάθε μέρα έριχνες δάκρυα όσο είναι το νερό του Ιορδάνη ποταμού, δεν θα μπορούσες να ξεπλύνεις τα πραγματικά σου ελαττώματα, που όμως ποτέ δεν θα μπορέσεις να διακρίνεις. Ας έχει καθένας μας την αίσθηση μίας στοιχειώδους αυτογνωσίας, πως διακατεχόμεθα από αδυναμίες, από πάθη, από αμαρτίες τις οποίες συνεχώς διαπράττουμε. Ο καθένας μας έχει το δικό του φορτίο των παθών και των αδυναμιών. Με αυτό να ασχοληθεί. Αυτό θα πει αυτογνωσία. «Δώρησαί μοι, Κύριε, του οράν τα εμά πταίσματα». Να αντικρύζω τα δικά μου πταίσματα και να μην κατακρίνω τον αδελφό μου και να μην τον καταδικάζω μέσα μου είτε με

τον λόγο, είτε με την εσωτερική σκέψη και κρίση μου.

Υπάρχει ένας άγιος από τους πιο γλυκούς και αγαπημένους πρόσφατους αγίους, ο άγιος Σάββας ο Νέος της Καλύμνου. Ένας άγιος, ο οποίος κοιμήθη το 1948. Πέρασε και ένα διάστημα της ζωής του εδώ στην Αθήνα. Τον τιμά ιδιαίτερα η Κάλυμνος. Σύγχρονος άγιος! Λίγο μετά τον άγιο Νεκτάριο. Ένας γλυκύτερος άνθρωπος. Ένας επιεικέστατος άγιος. Παραμυθητικός, φιλόανθρωπος, γεμάτος συμπάθεια και κατανόηση, επιείκεια και συγχωρητικότητα. Συνέρρευε ο κόσμος για εξομολόγηση. Όλα τα συγχωρούσε. Για δύο όμως αμαρτίες ήταν αδυσώπητος. Η μία η βλασφημία, και το καταλαβαίνουμε. Η δεύτερη η κατάκριση. Κατέκρινες τον αδελφό σου και του το έλεγες; Αυστηρό κανόνα έβαζε. Ακοινωνησία! Νηστεύεις; Ρωτούσε. Μα εσύ καταβροχθίζεις τις σάρκες του αδελφού σου. Ο άγιος αυτός, αυτό το αρνάκι, δεν μπορούσε να δεχθεί το πάθος της κατάκρισης. Μεγάλη αμαρτία που ροκανίζει την ίδια την υπόσταση της κοινωνίας εν τη Εκκλησία. Ο ένας να φάει τον άλλον. Να τον κουτσομπολέψει, να τον καταδικάσει. Μέσα στην ίδια την ενορία, στα σπίτια μας, στους χώρους εργασίας μας. Σκληροί επικριτές, ανυποχώρητοι θεατές ελαττωμάτων, επίμονοι ερευνητές σφαλμάτων. Δυστυχώς, η αρρώστια αυτή είναι και παλιά και βαθιά και διαδεδομένη.

Νομίζω ότι σας κούρασα. Πέρασε η ώρα. Θα κάνω μία σύνοψη που περιγράφει το βαθύτερο ήθος και τον λόγο αυτής της προσευχής, μέσα από τέσσερις παρατηρήσεις. Αν προσέξουμε, παρουσιάζει μερικά πολύ ενδιαφέροντα κρυμμένα χαρακτηριστικά.

Πηγή: users.uoa.gr